

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/233/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321206436
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1321206436.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XF, D., zastúpený opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - X.. D. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, J. - okolie, toho času bytom A. X/L, D., zastúpená JUDr. Petrom Konvičným, advokátom so sídlom Rázusova 1, Košice a otec - X.. A. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XF, D., zastúpený Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom v Bratislave, Ďumbierska 3F, o návrhu otca na zrušenie neodkladných opatrení a nariadenie neodkladného opatrenia a zrušenie neodkladného opatrenia bez návrhu a nariadenie neodkladného opatrenia bez návrhu, na odvolanie matky a odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava III, č.k. 39P/238/2021-91, zo dňa 03.05.2022, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa vo výroku I. a II. m e n í tak, že návrh otca na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 09.10.2018, č.k. 39P/250/2018-16, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 31.01.2019, sp. zn. 11CoP/7/2019 a zrušenie neodkladného opatrenia vo výroku V. uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021, č.k. 37P/32/2021-92, z a m i e t a.

II. Uznesenie súdu prvej inštancie sa vo výroku III. p o t v r d z u j e.

III. Odvolanie matky voči výroku IV. a VI. uznesenia súdu prvej inštancie sa o d m i e t a.

IV. Odvolanie otca voči výroku VI. uznesenia súdu prvej inštancie sa o d m i e t a.

V. Uznesenie súdu prvej inštancie sa vo výroku V., ktorým súd zrušil neodkladné opatrenie nariadené výrokom VII. uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021 č.k. 37P/32/2021-92, z r u š u j e a konanie o zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného výrokom VII. uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021 č.k. 37P/32/2021-92, začaté z úradnej povinnosti sa z a s t a v u j e.

VI. Uznesenie súdu prvej inštancie sa vo výroku VII., ktorým nariadil neodkladné opatrenie o styku matky s maloletým A., nar. XX.XX.XXXX z r u š u j e a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia o styku matky s maloletým A. J., nar. XX.XX.XXXX začaté z úradnej povinnosti sa z a s t a v u j e.

VII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Súd prvej inštancie, uznesením, č.k. 39P/238/2021-91, zo dňa 03.05.2022, vo výroku I. zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 09.10.2018, č.k. 39P/250/2018-16, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 31.01.2019, č.k. 11CoP/7/2019, II. zrušil neodkladné opatrenie nariadené V. výrokom uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021 č.k. 37P/32/2021-92. III. Zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia o uloženie zákazu styku matky s maloletým. IV. Začal bez návrhu konanie o zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného VII. výrokom uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021, č.k. 37P/32/2021-92, a zároveň maloletému pre toto konanie ustanovil opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava. V. Zrušil neodkladné opatrenie nariadené VII. výrokom uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021, č.k. 37P/32/2021-92. VI. Začal bez návrhu konanie o nariadenie neodkladného opatrenia o úpravu styku matky s maloletým a maloletému pre toto konanie ustanovil opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava. VII. Nariadil neodkladné opatrenie, podľa ktorého na čas do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III, pod sp. zn. 38P/60/2017, oprávnil matku stretávať sa s maloletým A. J., nar. XX.XX.XXXX, každý kalendárny týždeň v utorok a štvrtok od 15.00 hod. do 17.00 hod. a každý párný kalendárny týždeň v sobotu a nedeľu od 13.00 hod. do 16.00 hod. v prítomnosti otca s tým, že miestom prevzatia maloletého určil školské zariadenie, ktoré maloletý navštevuje a v prípade ak sa maloletý nebude nachádzať v školskom zariadení, určil miestom jeho prevzatia bydlisko otca a miestom odovzdania bydliska otca s výnimkou utorok, kedy matka maloletého odovzdá na zariadení, v ktorom sa maloletý zúčastňuje krúžku anglického jazyka. Otcovi uložil povinnosť maloletého na styk s matkou riadne pripraviť a v určenom čase a mieste ho matke odovzdať a rešpektovať matkou zvolený program pre maloletého. Rodičov zaviazal k povinnosti správať sa ku sebe slušne, úctivo a zdvorilo.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 2 ods. 1 a 2, § 360, § 363 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods.1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá a ods. 2, § 334 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP). Konštatoval, že uznesením Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 13.09.2017, č.k. 37P/246/2017-18, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 20.12.2017, č.k. 11CoP/551/2017, bol maloletý neodkladným opatrením zverený do osobnej starostlivosti otca, uznesením Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 09.10.2018, č.k. 39P/250/2018-16, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 31.01.2019, č.k. 11CoP/7/2019, bol upravený styk matky s maloletým na každý párný kalendárny týždeň od piatku od 12.00 hod. do nedele do 19.00 hod. a výrokom V. bol upravený styk matky s maloletým vždy v utorok od 14.00 hod. do 15.00 hod. v priestoroch Centra pre deti a rodiny Bratislava - Röntgenova (ďalej len „CDR“) bez prítomnosti otca, za asistencie odborného pracovníka CDR a vo výroku VII. neodkladným opatrením uložil rodičom a maloletému povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v CDR(za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie, zvládnutia úlohy rodiča, rešpektovania druhého rodiča a obnovenia vzťahu medzi matkou a maloletým v rozsahu 10 hodín priamej činnosti s rodičmi a v rozsahu 10 hodín priamej činnosti s maloletým. Súd prvej inštancie v bode 23 napadnutého uznesenia poukázal a hodnotil výsledky znaleckého dokazovania vykonaného vo veci vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 38P/60/2017. Uviedol, že v priebehu konania vo veci samej sa realizovali výchovné opatrenia nariadené uznesením súdu č.k. 37Em/7/2018-257 zo dňa 07.11.2019, ktorým bola rodičom uložená povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny Bratislava - Učiteľská (za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie, odstránenia dôvodov nerealizovania styku matky s maloletým a obnovenia vzťahov medzi matkou a maloletým). Po neúspešnom ukončení výchovného opatrenia bola uznesením Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021 č.k. 37P/32/2021-92 uložená povinnosť rodičom a maloletému zúčastniť sa odborného psychologického poradenstva v CDR s rovnakým cieľom a účelom, pričom z ostatnej správy CDR zo dňa 14.04.2022 vyplýva zrealizovanie piatich stretnutí s matkou a troch stretnutí s otcom s tým, že s maloletým sa odborné psychologické poradenstvo nerealizovalo na základe jeho nesúhlasného stanoviska. Zo záverov správy CDR vyplýva, že odporúča nepokračovať v poradensko-psychologickom procese s rodičmi, keďže zvolený druh intervencie, vzhľadom na štádium rodinného konfliktu, považuje za neadekvátny a nedostatočný a rodičom odporúča absolvovať dlhodobú rodinnú terapiu s cieľom zabezpečenia fungujúceho spolurodičovstva a vytvorenie bezpečného prostredia pre maloletého. Dospel k záveru, že v danej veci je v záujme maloletého upraviť jeho styk s matkou v prítomnosti otca. Prihliadol na vyjadrenie otca, že maloletý sa za posledné mesiace upokojil, čo potvrdila aj základná škola, ktorú navštevuje. Mal za to, že v konaní nebolo preukázané, že by otec bránil matke v styku s maloletým, viedol by ho proti matke alebo sa nevhodne vyjadroval na osobu matky. Uzavrel, že otec je osobou, ktorej maloletý dôveruje, je pre neho oporou, maloletý ho rešpektuje, odmieta byť s matkou sám a preto práve otec môže a aj musí byť maloletému nápomocný pri

obnovení vzťahu s matkou. S prihliadnutím na závery znaleckého ústavu, ktorý neodporúčal výchovné opatrenie, a vyjadrenie CDR a rodičov, zrušil nariadené neodkladné opatrenie o uložení povinnosti maloletému zúčastňovať sa odborného psychologického poradenstva, majúc za to, že práve rodičia po zmene svojho správania, budú maloletému nápomocní. Prihliadol na odporúčanie CDR pre rodičov absolvovať rodinnú terapiu a vzal v úvahu, že maloletý na prvom stretnutí v CDR za prítomnosti odborných pracovníkov s matkou komunikoval. Na základe uvedeného uzavrel, že maloletý potrebuje od otca počuť a vidieť zlepšenie vzťahu medzi rodičmi, k čomu môžu prispieť jeho stretnutia s matkou v prítomnosti otca. Návrhom otca na zrušenie neodkladných opatrení o styku matky s maloletým vyhovel dospejúc k záveru o zmene pomerov a zároveň do právoplatného skončenia konania vo veci samej upravil styk matky s maloletým v prítomnosti otca, ktorý bude pre maloletého aj matku oporou. K záverom znaleckého ústavu, ktorý neodporúčal dočasne styk matky s maloletým poukázal na dĺžku doby, ktorá uplynula od vypracovania znaleckého posudku a konštatoval, že znalecký posudok je len jedným z dôkazných prostriedkov. Pri úprave rozsahu styku matky s maloletým zohľadnil vyjadrenie otca, že maloletý je zdravý, nenavštevuje žiadnu psychologickú ani psychiatrickú ambulanciu, v škole nemá problémy, a vzal v úvahu preukázané skutočnosti, že zo strany otca je zabezpečená starostlivosť o maloletého riadne, s otcom má vytvorený blízky citový vzťah, dôveruje mu. Z uvedených dôvodov uzavrel, že možno pristúpiť k postupnému obnoveniu vzťahu maloletého s matkou formou stretnutí v prítomnosti otca, čo napomôže odbúraniu prípadného stresu maloletého, ktorý bude vnímať zmenu správania rodičov a táto zmena môže mať na neho povzbudzujúci vplyv s predpokladom budúcej realizácie styku bez prítomnosti otca. Návrhu otca na zákaz styku matky s maloletým nevyhovel, keď nemal osvedčený dôvod a neodkladnú potrebu zásahu do pomerov rodiny v rozsahu navrhovanom otcom. Prihliadol na to, že matka upustila od svojho správania, dlhodobo sa nedomáha nútených kontaktov s maloletým v mieste jeho bydliska, ani v škole, triedna učiteľka maloletého nekomunikovala konfliktný vzťah s matkou, rodičov hodnotila ako priateľských, chápaných a ochotných pomôcť, pričom v záujme maloletého je dosiahnuť realizáciu jeho styku s matkou. Konštatoval, že z výpovedí účastníkov na pojednávaní vo veci samej vyplynulo, že otec si matku zablokoval v telefóne v novembri 2021, pretože maloletému posielala nevhodné správy žiadajúc otca o ich prečítanie synovi.

3. Proti výrokom III., VI. a VII. tohto rozhodnutia podal odvolanie otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu. Navrhol uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť tak, že súd nariadi neodkladné opatrenie, ktorým zakáže styk maloletého s matkou. Alternatívne navrhol napadnuté uznesenie vo výroku III., VI. a VII zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP a § 62 ods. 1 CMP. Namietal, že rozhodnutie nezodpovedá skutočnému stavu veci ani samotnému odôvodneniu napadnutého uznesenia. Uviedol, že v súčasnosti nevidí reálnu možnosť v realizácii styku matky s maloletým ani v jeho prítomnosti. Uvedomuje si dôležitosť matky v živote maloletého, avšak v danom prípade je potrebné primárne hľadiť na záujem maloletého a odporúčania odborníkov, ktorí aktuálne priamy kontakt maloletého s matkou neodporúčajú. Stotožnil sa s názorom, ktorý od znaleckého ústavu prebral aj súd prvej inštancie, t.j. že maloletého nie je vhodné v súčasnosti nútiť do kontaktu s matkou a k jeho úspešnému obnoveniu môže dôjsť v prípade, ak matka zmení svoj negatívny postoj voči otcovi alebo aspoň svoj neadekvátny prístup k výchove maloletého. Konštatoval, že doposiaľ nedošlo k postupnému a umiernenému obnoveniu vzťahu matky s maloletým v zmysle predpokladov znaleckého ústavu, pretože matka mu naďalej zasiela útočné a vulgárne e-mailové správy, ktoré neodôvodňujú predpoklad pozitívnych stretnutí matky s maloletým v jeho prítomnosti, ani iné stretnutia, nakoľko vyjadrovania matky nasvedčujú, že tieto by sa niesli v negatívnom vplyve voči maloletému. Dal do pozornosti pripojenú emailovú komunikáciu zo dňa 22.04.2022, 23.04.2022, 30.04.2022, 8.5.2022, v ktorej ho matka osočuje a uráža, a ani neprejavila záujem o maloletého. Nestotožnil sa s posúdením skutkového stavu veci súdom so záverom o naplnení odporúčaní znaleckého ústavu vo vzťahu k postupnému obnoveniu vzťahu medzi matkou a maloletým. Zdôraznil, že matka sa doposiaľ nepokúsila zmeniť prístup, naďalej na neho útočí, preto nemohol nastať stav, na základe ktorého možno predpokladať, že stretnutia medzi matkou a maloletým budú prebiehať v nekonfliktnej atmosfére. Matkine naladenie voči nemu je vyhrotené v negatívnom zmysle a je predpoklad, že obdobným spôsobom sa bude správať aj v prípade realizácie styku s maloletým za jeho prítomnosti. Vyslovil názor, že aktuálna spokojnosť maloletého vyplýva z nerealizovania styku s matkou a tento stav nebol vyvolaný pozitívnym spôsobom zo strany matky. Považoval za neprijateľné vystavovať maloletého povinnosti stretnúť sa s matkou zakaždým, keď sa situácia u neho čiastočne upokojí, bez ohľadu na správanie sa a nastavenie matky, ktoré môže maloletému privolať úzkostné stavy a hysterické záchvaty. Upriamil pozornosť na vyjadrenie znaleckého ústavu o možnej hrozbe matkinho správania pre maloletého, pričom obnovenie ich kontaktu si vyžaduje čas a napredovanie, aby boli stretnutia pre dieťa prínosné. Obnovenie styku matky s maloletým sa

nemôže viazať len na plynutie času bez snahy matky o zmenu prístupu. Napadnutý výrok rozhodnutia považoval za nerealizovateľný, keď je neadekvátne od neho očakávať splnenie požiadavky jeho prítomnosti pri styku a pomoci za útočného správania matky voči nemu. Mal za to, že z výrokov matky v emailovej komunikácii ("Nebudem tolerovať, aby som čas s naším synom trávila aj s tebou, ty si pre mňa navždy neexistuješ") vyplýva jej neochota zmeniť nastavenie, keď je aktuálne „pohltená“ svojou sebaaprezentáciou v rámci aktivít na sociálnych sieťach, ktoré nie sú zlučiteľné s riadnou a bezpečnou výchovou maloletého. Uviedol, že aj podľa znaleckého posudku matka zneisťuje maloletého svojimi správami a vyjadreniami a nemá záujem na jeho zdravom vývoji. Od vyslovenia záverov znaleckým ústavom nedošlo ku žiadnej zmene skutkového stavu veci, ktorý by nasvedčoval schopnosť a ochotu matky správanie a postoj zmeniť. Poukázal na vyjadrenia prokurátora a kolízneho opatrovníka na súdnom pojednávaní vo veci samej (pod sp. zn. 38P/60/2017) dňa 21.04.2022, že úprava styku matky s maloletým v súčasnosti nie je v záujme maloletého, čím podporili predpoklad na nariadenie neodkladného opatrenia o dočasnom zákaze styku matky s maloletým. Doplnil, že maloletý je vo veku, kedy už citlivo vníma svoje sociálne kontakty a väzby a v prípade negatívneho správania matky bude pociťovať hanbu pred spolužiakmi, čo môže mať následok na jeho psychike. Maloletý v súčasnosti vníma školu ako jeho bezpečné prostredie, ktoré mu bolo napadnutým uznesením necitlivo odobraté. Namietal, že súd nebral do úvahy vyjadrenia kolízneho opatrovníka, prokurátora, znaleckého ústavu a rozhodol v priamom rozpore s týmito vyjadreniami a so záujmom maloletého. Dal do pozornosti, že všetci zúčastnení na pojednávaní, s výnimkou matky, navrhovali v zmysle znaleckého posudku pristúpiť k nariadeniu výchovného opatrenia za účelom zlepšenia komunikácie matky. Súd však výlučne z dôvodu nesúhlasu matky výchovné opatrenie nenariadil a rozhodol spôsobom, ktorý znalecký ústav posúdil ako nesúladný so záujmom maloletého.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výrokoch, I., II., IV., V., VI. a VII podala odvolanie matka prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu. Navrhla odvolaním napadnuté výroky uznesenia zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie, alebo napadnuté výroky uznesenia zmeniť tak, že súd návrh otca na zrušenie uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 09.10.2018, č.k. 38P/250/2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.01.2019, č.k. 11CoP/7/2019 a zrušenia výroku V. uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021, č.k. 37P/32/2021, zamietne, konanie o zrušenie neodkladného opatrenia, ktoré bolo nariadené výrokom VII. uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021, sp. zn. 37P/32/2021, zastaví a konanie o nariadení neodkladného opatrenia o úpravu styku matky s maloletým zastaví, resp. neodkladné opatrenie nariadené výrokom VII. uznesenia zmení tak, že matku oprávni stretávať sa s maloletým každý kalendárny týždeň v utorok a štvrtok od 16.00 hod. do 19.00 hod. a styk maloletého a matky počas víkendov naďalej ponechá v rozsahu uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 09.10.2018, č.k. 38P/250/2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 31.01.2019 č.k.11CoP/7/2019. Odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietala, že súd prvej inštancie zrušil nariadené neodkladné opatrenia z dôvodu zmeny pomerov, avšak z obsahu uznesenia nevyplýva, v čom má táto zmena spočívať, a neuviedol ani aká zmena pomerov mala údajne nastať od uznesenia Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 26.07.2021, č.k. 11CoP/204/2021-223, t.j. od posledného rozhodnutia, ktorým sa rozhodovalo o návrhu otca na zrušenie uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 09.10.2018, č.k. 38P/250/2018 a uznesenia Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 31.01.2019, č.k. 11CoP/7/2019, resp. od vydania uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021 č.k. 37P/32/2021. Zdôraznila, že súdy o návrhu otca na zrušenie uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 09.10.2018, č.k. 38P/250/2018 a uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.01.2019, č.k. 11CoP/7/2019 už rozhodovali, naposledy Krajský súd v Bratislave, uznesením, zo dňa 26.07.2021, č.k. 11CoP/204/2021-223, ktorý zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a návrh otca na zrušenie neodkladného opatrenia zamietol, nakoľko nedošlo k zmene pomerov a konštatoval, že nerealizovanie styku maloletého dieťaťa a matky nie je dôvodom pre zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia o styku. Uviedla, že od vydania uvedeného rozhodnutia, t.j. od 26.07.2021 naďalej nedochádza k jej stretnutiam s maloletým v zmysle uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 09.10.2018, č.k. 38P/250/2018, pričom nikdy nezapríčinila zmarenie styku (s výnimkou posledných mesiacov, kedy usúdila, že bez autoritatívneho zásahu súdu akákoľvek jej snaha a rešpektovanie neodkladných opatrení z jej strany nemá žiaden zmysel). Zdôraznila, že zo strany otca jej bola odmietaná realizáciu styku s maloletým, otec žiadnym aktívnym spôsobom nepristupoval k tomu, aby k styku

dochádzalo, maloletého manipuloval, uvádzal mu nepravdivé a zavádzajúce skutočnosti v snahe, aby maloletý prezentoval svoj údajný nezáujem o kontakt s ňou. K plneniu uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021 č.k. 37P/32/2021, vo výroku V. alebo VII. nedochádza, pretože otec maloletého do CDR neprivádza, preto nemohlo dochádzať ani k odbornej práci s maloletým, čo potvrdzujú správy CDR. Keďže od vydania citovaného rozhodnutia nedošlo k zmene pomerov, ani k realizácii jej styku s maloletým z dôvodov na strane otca, je zrejmé, že ani jedna z podmienok zrušenia neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 363 CMP nebola riadne naplnená. Naviac, otec v návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia uvádza identické dôvody ako v rámci predchádzajúceho návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia. Namietala, že uznesenie súdu prvej inštancie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci, keď súd nereflektoval ust. § 363 CMP a zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 09.10.2018 č.k. 38P/250/2018, ako aj výrok V. a VII. uznesenia Okresného súdu Bratislava III zo dňa 21.04.2021 len z dôvodu, že styk maloletého s matkou sa nerealizuje, teda bez toho, aby došlo k zmene pomerov, resp. odpadnutiu dôvodu, pre ktorý boli uznesenia týkajúce sa bežného, resp. asistovaného styku, nariadené. Skutočnosť, že otec nerešpektuje právoplatné a vykonateľné uznesenia Okresného súdu Bratislava III zo dňa 09.10.2018 č.k. 38P/250/2018 a uznesenie zo dňa 21.04.2021 č.k. 37P/32/2021, za viac ako tri a pol roka jej neumožnil styk s maloletým, nezabezpečil prítomnosť maloletého ani pri asistovanom styku, a súd prvej inštancie nevykonal žiaden relevantný úkon v konaní vedenom pod sp. zn. 39Em/7/2018 a sp.zn. 39Em/2/2021, nemôže byť dôvodom pre vyhovieť návrhu na zrušenie pôvodne nariadeného neodkladného opatrenia. Postup súdu prvej inštancie, ktorý za danej situácie zrušil nariadené neodkladné opatrenie považovala za neakceptovateľný, neprijateľný, popierajúci zmysel výkonu rozhodnutia, pretože napadnutým uznesením bola otcovi zrušená povinnosť aktívne pristupovať k realizácii styku maloletého a matky. Uviedla, že v prípade, ak maloletý mal možnosť byť s ňou bez prítomnosti otca, stretnutie prebiehalo pozitívne a bez komplikácií, čo vyplýva aj zo správy CDR zo dňa 24.02.2021. S výnimkou tohto jedného stretnutia otec stále bráni v akomkoľvek styku a neumožňuje ani kontakt maloletého s psychologičkami CDR, čím úmyselne zabraňuje možnosti objektívne a odborne posúdiť vec. O nezaujíme a neaktívnom prístupe otca na realizácii jej styku s maloletým svedčí aj situácia zo dňa 24.05.2022, kedy sa (v zmysle výroku VII. uznesenia) dostavila pred školské zariadenie, ktoré maloletý navštevuje, s úmyslom urobiť si s maloletým a otcom program, keď syn referoval, že podľa vyjadrenia otca s ňou nemusí ísť. Namietala, že z obsahu odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplývajú skutočnosti týkajúce sa obdobia pred vydaním uznesenia Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 26.07.2021, č.k. 11CoP/204/2021-223, ktoré nenasvedčujú, že by medzičasom došlo k zmene pomerov odôvodňujúcej potrebu zrušenia neodkladných opatrení o styku maloletého a matky. Namietala, že súd prvej inštancie dospel k nesprávne zistenému skutkovému stavu, pretože aplikácia ust. § 363 CMP nemôže byť využívaná, resp. zneužívaná v prípade nedodržania právoplatných a vykonateľných rozhodnutí súdu otcom, a nečinnosti súdu v konaniach o výkon týchto neodkladných opatrení, t.j. ako prostriedok, ktorým by došlo k ukončeniu konania o výkon súdnych rozhodnutí, čím by sa súd vyhol porušovaniu práv matky a maloletého (prieťahy v konaniach konštatoval aj Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 21.09.2021, sp. zn. I. ÚS 114/2021). Namietala, že neboli splnené zákonné predpoklady ani pre nariadenie nového neodkladného opatrenia (výrok VII. uznesenia) podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, nakoľko aktuálne je styk maloletého a matky upravený dvoma neodkladnými opatreniami (uznesením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 09.10.2018 č.k. 38P/250/2018 a výrokom V. uznesenia Okresného súdu Bratislava III zo dňa 21.04.2021 č.k. 37P/32/2021), ktoré sú účelovo zrušil so zámerom vydať nové neodkladné opatrenie, bez splnenia zákonných predpokladov jeho nariadenia len z dôvodu, že dlhodobo ignoruje a toleruje nečinnosť otca. Nesúhlasila s dôvodmi napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k výroku VII. a potrebe prítomnosti otca na styku, keď práve otec nerešpektuje doposiaľ vydané rozhodnutia o styku, resp. neplní si s tým súvisiace mu uložené povinnosti. Viackrát navrhla otcovi jeho prítomnosť pri stretnutiach s maloletým, aby s ním mala zabezpečený aspoň čiastočný kontakt, avšak neúspešne. Dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie uviedol k potrebe prítomnosti otca na stretnutiach považovala, s ohľadom na konanie otca, za absurdné a vyvolávajúce u nej dôvodné podozrenie zo zaujatosti zákonnej sudkyne. Uviedla, že nemá výhrady voči realizácii styku aj v priebehu každého kalendárneho týždňa počas utorka a štvrtka, avšak namietala, že súdom určené časové rozpätie (od 15.00 hod. do 17.00 hod.) je pre ňu nevyhovujúce a šikanózne, nakoľko v čase začiatku realizácie styku musí byť ešte v práci a objektívne sa nedokáže z práce uvoľňovať dvakrát do týždňa. Napadnuté rozhodnutie, podľa jej názoru, javí znaky arbitrárnosti (svojevôle), resp. cielené zamedzuje realizácii výkonu právoplatných a vykonateľných súdnych rozhodnutí (č.k. 37Em/7/2018 a č.k. 39Em/2/2021). Mala za to, že vzhľadom na prístup otca a jeho nečinnosť, ani neodkladné opatrenie obsiahnuté vo výroku VII. uznesenia nebude

realizované. Namietala nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia, v ktorom absentuje vyhodnotenie zmeny pomerov a dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia v znení výroku VII. uznesenia, keď sa súd nezaoberal tým, či nastala zmena pomerov odôvodňujúca zrušenie pôvodne nariadených neodkladných opatrení, resp. či existuje nevyhnutná potreba nariadenia ďalšieho neodkladného opatrenia v znení výroku VII. uznesenia. Mala za to, že absencia riadneho odôvodnenia uznesenia má za následok jeho nepreskúmateľnosť, čo je považované v zmysle ustálenej súdnej praxe aj za inú vadu konania.

5. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu zotrval na svojom odvolacom návrhu a žiadal výroky uznesenia I., II., IV. a V. napadnuté matkou potvrdiť. Mal za to, že matka prekrúca skutkový stav veci a tomuto prispôsobuje aj právne posúdenie veci, a to v rozpore so skutočným stavom. Uviedol, že od vydania uznesenia Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 26.07.2021, č.k. 11CoP/204/2021-233, sa uskutočnilo niekoľko súdnych pojednávaní v konaní vo veci samej, bolo vykonaných viacero dôkazov a Ústavom pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r. o. vypracovaný Znalecký posudok č. 17/2021. Poukázal na rozhodnutie odvolacieho súdu, č.k. 11CoP/204/2021-223, ktorý uviedol, že objektivizovanie psychického stavu maloletého a rodičov, ich rodičovské kompetencie, vhodnosť výchovného prostredia a vzájomné vzťahy medzi maloletým a rodičmi, bude v tomto prípade možné ustáliť až na základe výsledkov prebiehajúceho znaleckého dokazovania, ktorého závery môžu napomôcť pri prípadnom rozhodnutí o inej, efektívnejšej dočasnej úprave pomerov aj postupom podľa § 360 CMP. Odvolací súd vyslovil právny názor o možnom postupe s ohľadom na znalecký posudok vypracovaný v konaní vo veci samej, ktorý môže objasniť skutočný stav veci, a na jeho základe následne je na mieste upraviť styk matky s maloletým odlišným spôsobom. Nesúhlasil s názorom matky, že nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu uznesení vydaných pred štyrmi a jedným rokom aj s ohľadom na daný právny názor odvolacieho súdu. Zdôraznil, že v priebehu času bolo vo veci samej už rozhodnuté, pričom súd mal v čase rozhodovania o zrušení a nariadení neodkladného opatrenia k dispozícii viaceré nové poznatky, ktoré mu napomohli objasniť skutočný stav veci oproti situácii z roku 2021. Odkázal na rozsiahle odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, v rámci ktorého mal súd za preukázané odmietanie matky maloletým, vrátane zisteného názoru maloletého, ktorý názor ani podľa zistení znaleckého ústavu nebol ovplyvňovaný otcom. Námietky matky o nedostatočnej zmene pomerov od vydania uznesenia Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 26.07.2021, č.k. 11CoP/204/2021-223, považoval za neopodstatnené, pretože dôvodom zrušenia neodkladného opatrenia nie je nerealizácia styku, ale dôvody, pre ktoré sa tento styk neuskutočňuje. Poukázal na odporúčania znaleckého ústavu, že maloletý by v súčasnosti nemal byť vystavovaný ani povinnosti stretávať sa s matkou a nie je v jeho záujme ho do kontaktu nútiť. Taktiež bolo preukázané, že matka svoje rodičovské kompetencie toho času nezvláda a v prípade, že nie „všetko funguje podľa jej predstáv“, táto môže byť pre maloletého skôr hrozbou. Uvedené závažné zistenia sa odrazili aj v rámci rozhodovania súdu v napadnutom uznesení, pričom predmetné zistenia sú súladné aj s ostatnými v konaní zabezpečenými dôkazmi a spolu vytvárajú logický celok potvrdzujúci skutočný stav veci tak, ako je opísaný v znaleckom posudku. Dal do pozornosti odporúčania znaleckého ústavu na postupné obnovovanie styku maloletého s matkou, primárne bez priameho kontaktu. Nesúhlasil s vyjadrením matky, že výhradne otec je príčinou nerealizovania jej styku s maloletým, čo odzrkadľuje jej sebecký prístup. Poukázal na časť odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/204/2021-223, v rámci ktorého súd upozornil na nevhodnosť matkinho konania (dožadovanie sa styku za prítomnosti polície a tretích osôb), v ktorom pokračovala s krátkou prestávkou, keď napr. po vydaní napadnutého uznesenia sa snažila maloletého na styk vylákať zo školy, pričom mala vedomosť o výsledkoch znaleckého dokazovania, o psychickom nastavení maloletého, jeho postoji k nej, ako aj o odporúčaní k zmierlivému napraveniu jej vzťahu so synom. Matka ho naďalej obviňuje zo svojich zlyhaní bez akejkoľvek sebareflexie aj z údajného manipulovania maloletého. Zdôraznil, že znalecký ústav v posudku č. 17/2021 konštatoval, že nezistil žiadne manipulovanie maloletého zo strany otca a ak by aj teoreticky k takejto manipulácii dochádzalo, je to práve matka, ktorá by mu v tomto priamo napomáhala. Vyslovil názor, že ak matka vytýka súdu, že nevyužil prostriedky na dosiahnutie realizácie jej styku so synom, je otázne, či je jej úmyslom len trestanie otca za nerealizáciu styku, ktorý nebolo v jeho možnostiach zabezpečiť, alebo reálny záujem na násilnom odobratí maloletého z jeho starostlivosti a odovzdanie maloletého matke na styk bez ohľadu na psychickú traumu, ktorá by mu mohla byť spôsobená. V oboch prípadoch ide o postoj matky, ktorý nie je možné v konaní o starostlivosti súdu o maloletého tolerovať. Skutočnosť, že sa styk matky podľa napadnutých uznesení zrušených neodkladných opatrení nerealizoval, nie je jeho vinou, ani údajnou manipuláciou maloletým, pretože takéto jeho konanie nebolo preukázané. Nesúhlasil s tvrdeniami, že matka sa pri kontakte s maloletým a s ním správa slušne a navrhla mu realizáciu styku v jeho

prítomnosti. Poukázal na komunikáciu rodičov po vydaní napadnutého uznesenia zo dňa 22.04. až 23.04.2022, v rámci ktorej matka vyjadruje neochotu tolerovať jeho prítomnosť pri styku, uráža ho, ponižuje, vyjadruje sa vulgárne a agresívne a svoje správanie nemení ani pri pokusoch o styk, ktoré sa nekončia úspešne. Nejde o stav zapríčinený ním, ale o nevládu alebo nemožnosť korigovania správania matky v jeho prítomnosti, a to aj v prípade, že by zmena jej správania mohla byť prospešná pre budovanie pozitívneho vzťahu s maloletým. Odmietanie matky maloletým nie je svojvoľným konaním otca ani jeho zásluhou, vzhľadom na opakovane zisťovaný názor maloletého (odmietavý postoj), keď matka pre neho predstavuje nadmerný stres a záťaž, čo potvrdil aj znalecký posudok č. 17/2021. Mal za to, že povinnosťou súdu je prihliadať na názor maloletého a nemôže naň zabúdať, prípadne ho prehliadať. Postup súdu prvej inštancie, ktorý zrušil neodkladné opatrenia upravujúce styk matky s maloletým považoval za správny, avšak novú úpravu styku podľa výroku VII. uznesenia vyhodnotil ako predčasnú a neefektívnu s ohľadom na prístup matky. Vyslovil názor, že ku zmene pomerov naproti času vydania uznesení o nariadení neodkladných opatrení zrušených napadnutým uznesením, ako aj oproti času vydaniu uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26.07.2021, sp. zn. 11CoP/204/2021-223, došlo vzhľadom na dôkladnejšie zistený skutočný stav veci, vypracovaný znalecký posudok č. 17/2021 podrobne a odborne analyzujúci situáciu v rodine a názory a záujem maloletého. Matka ani v jednej časti odvolania neuviedla taký odvolací dôvod, ktorý by odôvodňoval vyhoveniu jej odvolaciemu návrhu. Situácia v rodine je nezmenená, maloletý matku naďalej odmieta, napriek opakovaným pokusom o jeho prevzatie zo strany matky, ktorá naďalej nedokáže korigovať svoje správanie, čím je maloletý nadmieru zaťažovaný a stresovaný, pričom matka tento negatívny dopad na maloletého svojim správaním len ďalej väčšmi utvrdzuje a zhoršuje.

6. Matka v podaní zo dňa 12.6.2022 zotrvala na svojich tvrdeniach a zdôraznila, že postoj otca nasvedčuje jeho nechote pripraviť maloletého na styk s ňou. Žiadala, aby sa zákonná sudkyňa Mgr. Gabriela Žabková dala vylúčiť zo všetkých rozhodovaní o maloletom A.i, nakoľko dlhodobo porušuje jej základné ľudské práva.

7. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky v celom rozsahu zotrval na svojich tvrdeniach a zdôraznil, že dôvodom nerealizovania styku matky s maloletým nie sú prekážky na jeho strane, ale postoj matky a jej správanie. Súčasný stav, kedy maloletý matku odmieta, nie je svojvoľným konaním otca a ani jeho zásluhou. Poukázal na to, že názor maloletého bol zisťovaný opakovane a zo všetkých zistení vyplývalo, že matku toho času odmieta z vlastného presvedčenia.

8. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca a odvolaniu matky nevyjadril.

9. Odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie otca voči výroku III. nie je dôvodné, voči výroku VII je dôvodné a voči výroku V. je neprípustné, odvolanie matky voči výrokmi I., II., V. je dôvodné, voči výroku VII. je nedôvodné a voči výroku IV je neprípustné a uznesenie súdu prvej inštancie vo vzťahu k napadnutým výrokmi IV., VI. a VII. je potrebné zrušiť a konanie zastaviť.

10. Odvolací súd konštatuje, že v danej prejednávanej veci sa súd prvej inštancie zaoberal návrhom otca, ktorý žiadal o zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného súdom prvej inštancie, uznesením, zo dňa 09.10.2018, č.k. 39P/250/2018-16, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 31.01.2019, č.k. 11CoP/7/2019, a zrušenia neodkladného opatrenia vo výroku V. uznesenia Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/32/2021-92, zo dňa 21.04.2021 a nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd zakáže styk matky s maloletým. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením návrhu otca na zrušenie neodkladných opatrení vyhovel, jeho návrh na dočasný zákaz styku matky s maloletým zamietol a súčasne ex offio začal konanie o zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného vo výroku VII. uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021, č.k. 37P/32/2021-92, a začal konanie o nariadenie neodkladného opatrenia o úprave styku matky s maloletým (na čas do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III, pod sp. zn. 38P/60/2017), matku oprávnil stretávať sa s maloletým každý kalendárny týždeň v utorok a štvrtok od 15.00 hod. do 17.00 hod. a každý párný kalendárny týždeň v sobotu a nedeľu od 13.00 hod. do 16.00 hod. v prítomnosti otca a zrušil neodkladné opatrenie nariadené vo výroku VII. uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021, č.k. 37P/32/2021-92.

11. Odvolanie voči uzneseniu súdu prvej inštancie bolo podané oboma rodičmi, otcom voči výrokmi III., VI. a VII. a matkou voči výrokmi I., II., IV., V., VI. VII. .

12. Podľa § 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj ako „CMP“), podľa tohto zákona súdy prejednávajú a rozhodujú vo veci ustanovené v tomto zákone.

13. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 363 CMP súd môže aj bez návrhu zrušiť neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

15. Podľa § 334 CSP súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

16. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal odvolaním matky voči výrokom I., II. napadnutého uznesenia, t.j. zrušením nariadených neodkladných opatrení uznesením Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 9.10.2018, č.k. 39P/250/2018-16, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 31.01.2019, č.k. 11CoP/7/2019, a výroku V. uznesenia Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/32/2021-92, zo dňa 21.04.2021, ktorým súd prvej inštancie zrušil neodkladné opatrenie nariadené výrokom VII. uznesenia Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/32/2021-92, zo dňa 21.04.2021 (konanie o zrušenie neodkladného opatrenia začaté ex offio súdom prvej inštancie), v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 26.07.2021, č.k. 11CoP/204/2021-223.

17. Civilný sporový poriadok v ust. § 333 a nasl. diferencuje medzi zánikom neodkladného opatrenia a zrušením neodkladného opatrenia. S výnimkou prípadov, keď uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia zaniká uplynutím času, musí vždy súd rozhodnúť samostatným uznesením o jeho zrušení, ak sú splnené na to stanovené predpoklady. Súd rozhodne o zrušení uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia v ktoromkoľvek štádiu konania a aj po jeho skončení a zruší uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Predmetné dôvody pre zánik a zrušenie neodkladného opatrenia je potrebné aplikovať primerane s prihliadnutím na charakter a povahu tej-ktorej prejednávanej veci, ako aj so zdôraznením skutočnosti, že konania podľa Civilného mimosporového poriadku sa môžu začať aj bez návrhu. V prípade zrušenia neodkladného opatrenia podľa CMP po konštituovaní právnych účinkov neodkladného opatrenia umožňuje zákon jeho zrušenie na základe univerzálneho kritéria, ktorým je zmena pomerov alebo odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo nariadené. Predmetné kritérium predstavuje osobitú právnu úpravu k § 334 OSP s poukazom na ust. § 2 ods. 1 CMP. Odpadnutie dôvod, pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie môže spočívať aj v tom, že medzi dotknutými subjektami sa zmenila alebo nastala nová hmotnoprávna situácia, v dôsledku ktorej zanikla potreba bezodkladnej úpravy pomerov alebo obava z ohrozenia exekúcie. Vzhľadom na dikciu ust. § 363 CMP súd musí skúmať, či nastali dôvody zakladajúce zrušenie neodkladného opatrenia.

18. Odvolací súd po oboznámení sa s podanými odvolaniami oboch rodičov, obsahom spisu a pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 38P/60/2017, predmetom ktorého je konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému A.i, musí konštatovať, že vzťahy medzi rodičmi sú naďalej konfliktné, ich komunikácia neprijateľná, pričom daný stav sa nesporne dotýka prežívania maloletého, ktorý bol naposledy s matkou v kontakte v rámci asistovaného styku v CDR dňa 23.02.2021 a od tohto obdobia ich spoločný styk neprebíhal. V súvislosti s nariadenými neodkladnými opatreniami o styku matky s maloletým uznesením Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 9.10.2018, č.k. 39P/250/2018-16, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 31.01.2019, č.k. 11CoP/7/2019, a výroku V. uznesením Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/32/2021-92, zo dňa 21.04.2021, je potrebné konštatovať, že z citovaných rozhodnutí, resp. ich odôvodnení vyplýva, že dôvodom pre nariadenie neodkladných opatrení o styku matky s maloletým bola skutočnosť, že rodičia ukončili spolužitie, starostlivosť o maloletého zabezpečoval otec, rodičia neboli schopní dospieť k dohode o styku matky s maloletým, pri ktorom dochádzalo k výrazným ťažkostiam, pričom otec bol upozornený na povinnosť rešpektovať právo matky na pravidelný kontakt s maloletým a byť jeho realizácii nápomocný. Z odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Bratislava III, č.k. 39P/250/2018, zo dňa 09.10.2018, vyplýva, že matka je v situácii, kedy je ohľadom styku s maloletým závislá výlučne na vôli otca, čo v spojení s narušenými vzťahmi medzi rodičmi nie je vhodné a žiaduce. Z dôvodov uvedených v uznesení Okresného súdu Bratislava III, č.k.37P/32/2021-92, zo dňa 21.04.2021, je zjavné, že pri nariadení neodkladného opatrenia súd prihliadal na pretrvávajúci stav spočívajúci v narušených vzťahoch medzi rodičmi a nerealizovaní styku matky s maloletým. Z daného rozhodnutia vyplýva, že v rámci konania o výkon rozhodnutia (č.k. 37Em/7/2018-443) súd pristúpil k nariadeniu výchovného opatrenia uložením povinnosti rodičom podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v CDR Bratislava Učiteľská (uznesenie zo dňa 13.11.2020) za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi maloletého, odstránenia dôvodov nerealizovania styku matky s maloletým a obnovenia vzťahu medzi nimi a v konaní vo veci samej uznesením č.k. 38P/60/2017-1301 zo dňa 10.12.2020 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk matky s maloletým asistovanou formou v priestoroch CDR bez prítomnosti otca, za asistencie psychológa. Už v rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 26.07.2021, č.k. 11CoP/204/2021-223, odvolací

súd konštatoval, že situácia v rodine je alarmujúca, pretože rodičia napriek psychologickému intervencii nariadenej rozhodnutiami súdov sa nikde neposunuli pri zmierňovaní ich vzájomného konfliktu, ale napätie medzi nimi eskaluje s vážnym negatívnym dopadom na prežívanie maloletého, pričom otec sa javí ako nespolupracujúci rodič, keď v súvislosti s realizovaním výchovného opatrenia a asistovaného styku matky s maloletým v CDR prítomnosť dieťaťa na stretnutiach (napriek apelu súdu) nezabezpečuje s výnimkou jedného prípadu a prístup matky spočívajúci v neustálych útokoch, domáhania sa styku s maloletým za asistencie polície, v medializácii rodinného sporu sa javí kontraproduktívny.

19. Pri vyhodnotení zmeny pomerov od ostatného rozhodnutia o neodkladnom opatrení (uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 9.10.2018, č.k. 39P/250/2018-16, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 31.01.2019, č.k. 11CoP/7/2019, a výroku V. uznesenia Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/32/2021-92, zo dňa 21.04.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 26.07.2021, č.k. 11CoP/204/2021- 223) a posúdení skutočností, či odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené, sa odvolací súd nestotožňuje so závermi súdu prvej inštancie o potrebe vyhovieť návrhu otca na zrušenie neodkladných opatrení o styku matky s maloletým a potrebe z úradnej povinnosti zrušiť neodkladné opatrenie, ktorým uložil odborné poradenstvo rodičom, keď je nepochybné, že pomery v rodine sa nezmenili. Odvolací súd je tiež toho názoru, že ani druhá podmienka ust. § 363 CMP, t.j. zrušenie neodkladného opatrenia, pretože odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené, nie je splnená. V prvom rade odvolací súd udáva, že skutočnosť, že styk maloletého s matkou sa nerealizuje (dlhodobo) z dôvodu, že podľa udania otca maloletý sa odmieta zúčastniť asistovaného styku, nemôže byť podkladom pre vyhovieť návrhu otca na zrušenie neodkladného opatrenia o styku formou odbornej asistencie. Odvolací súd prihladol na správy CDR zo dňa 10.11.2021, 11.4.2021 a 14.04.2022, z ktorých vyplýva, že vo vzťahu k realizácii asistovaného kontaktu na základe nesúhlasného stanoviska deklarovaneho otcom psychológ nemal možnosť s maloletým pracovať okrem jedného stretnutia dňa 23.02.2021, nemal možnosť realizovať asistovaný kontakt matky s maloletým, ani psychologické poradenstvo pre maloletého určené súdom v rozsahu 10 hodín. Aktuálna situácia a štádium konfliktu, v ktorom sa rodičia nachádzajú, neumožňuje dospieť k dohode a budovaniu si spolupracujúceho rodičovstva medzi nimi prostredníctvom realizácie stanovených metód. CDR súčasne informovalo, že na základe dvoch uskutočnených osobných stretnutí s maloletým a absencie maloletého na nariadených poradensko-psychologických stretnutiach, aktuálne neodporúča maloletému podrobovať sa psychologickým sedeniam, na otcom deklarovanom odmietavom postoji nie je možné pracovať bez primárnych zmien postojov rodičov, preto pre maloletého odporúča podporu formou terapie (terapia hrou), prípadne ako súčasť rodinnej terapie v prípade pripravenosti maloletého na jeho prítomnosť v terapeutickom procese. Tiež je zo správ CDR zjavné, že ponúklo otcovi možnosť uskutočniť stretnutie aj mimo priestorov ich zariadenia, ktorú ponuku neprijal, a teda bez súčinnosti otca ani nemohlo dôjsť k styku matky s maloletým. Z obsahov správ CDR vyplýva nemožnosť centra poskytovať intervenciu v zmysle nariadených rozhodnutí súdu. Odvolací súd zastáva názor, že za daných okolností nemožno rezignovať a ponechať stav, kedy sa maloletý s matkou nestretáva, pretože obnova a podpora ich vzťahu je pre maloletého nevyhnutná a potrebná. V danom prípade, vzhľadom na závažnosť konfliktov v rodine, je vysoko pravdepodobné, že bez asistencie odborníkov nedôjde k reparácii vzťahov medzi rodičmi a náprave, resp. podpore v budovaní a rozvíjaní vzťahu matky s maloletým. Pokiaľ otec v návrhu na zrušenie neodkladných opatrení poukazyval na závery znaleckého dokazovania a odporúčania znaleckého ústavu (v konaní vo veci samej sp. zn. 37P/60/2021) a s tým súvisiacu zmenu pomerov a dôvody pre zrušenie nariadených neodkladných opatrení, odvolací súd sa s jeho názorom nestotožňuje, pretože zo záverov znaleckého posudku nevyplýva, že sú dané dôvody na zákaz styku matky s maloletým. Odvolací súd považuje za potrebné reagovať na argumenty otca, ktoré sú obsahom jeho návrhu na zrušenie nariadených neodkladných opatrení. V kontexte všetkých okolností danej prejednávanej veci, s ohľadom na históriu rodiny a vzťahov v nej, ale najmä s prihliadnutím na maloleté dieťa, ktoré potrebuje ku svojmu zdravému vývinu oboch rodičov odvolací súd uzavrel, že práve za tejto situácie, kedy dlhodobo dochádza k absencii styku matky s maloletým je potrebná asistencia tretej odborne fundovanej osoby a pokiaľ CDR ponúka aj alternatívy realizácie styku (napr. vo vonkajšom alebo v domácom prostredí maloletého), nie je dôvod pre zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia o asistovanom styku a psychologickom poradenstve a treba využiť všetky možnosti s cieľom napomôcť reparácii vzťahu maloletého s matkou. Skutočnosť, že styk sa nerealizoval z dôvodu, že CDR nemalo možnosť s maloletým pracovať a asistovať pri styku, keď po jednom spoločnom stretnutí matky s maloletým dňa 23.02.2021 (ktoré prebehlo bezproblémovo s pokojným priebehom za asistencie psychológa CDR a maloletý prisľúbil účasť na ďalšom stretnutí, ktoré sa následne neuskutočnilo), otec vždy informoval o odmietaní maloletého zúčastniť sa styku a ani nevyužil žiadnu inú ponúkanú alternatívu, nemôže byť dôvodom pre postup podľa § 363 CMP.

Nerealizovanie styku a nerešpektovanie právoplatných a vykonateľných rozhodnutí nezakladá dôvod pre zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia, keď súd v rámci výkonu rozhodnutia má priestor využitia donucovacích prostriedkov pri pasívnom postoji účastníka konania. K tvrdeniam otca o nevhodnom správaní matky (urážlivé, agresívne voči nemu, privolávanie asistencie polície k styku) odvolací súd poznamenáva, že ani v tomto smere nie je možné vyhodnotiť zmenu pomerov odôvodňujúcu zrušenie nariadených neodkladných opatrení, pričom práve asistencia psychológa akreditovaného zariadenia pri styku zabezpečí korigovanie správania oboch rodičov, keď v budúcnosti k ich kontaktu bude nutne pri preberaní maloletého dochádzať. Odvolací súd nespochybňuje, že správanie, postoje a prejavy rodičov sa odzrkadlia v prežívaní maloletého dieťaťa, avšak ani nevhodná písomná komunikácia matky smerujúca voči osobe otca, nemôže byť dôvodom pre ponechanie súčasného stavu, t.j. absolútnu absenciu matky v živote maloletého. Nemožno zohľadniť ani argument otca, že matka je hrozbou pre maloletého, keď všetko nefunguje podľa jej predstáv (uvedené vyplýva zo záverov znaleckého posudku č. 17/2021), pretože práve intervencia psychológa pri styku a preberaní maloletého na styk zabezpečená formou nariadeného neodkladného opatrenia je nevyhnutná a predstavuje záruku pokojného priebehu stretnutí. Odvolací súd v neposlednom rade, vychádzajúc z obsahu správy CDR zaznamenávajúcej priebeh realizovaného styku matky s maloletým dňa 23.02.2021 udáva, že podľa popisu stretnutia možno predpokladať, že systematickou prácou s maloletým pri kontakte s matkou možno doceliť žiadaný výsledok. Niet pochýb o tom, že aj rodičia si vyžadujú špeciálny prístup a odborné vedenie za účelom dosiahnutia prijateľnej vzájomnej komunikácie medzi nimi, minimálne pri odovzdávaní maloletého, ktoré usmernenie im opäť poskytne psychológ. Napriek záverom CDR o tom, že uznesenie súdu prvej inštancie o asistovanom styku matky s maloletým a uznesenie, ktorým bola uložená povinnosť rodičom a maloletému podrobiť sa odbornému poradenstvu nespĺnilo účel, je nutné vziať v úvahu tiež dôvody udávané CDR, ktorými je neúčast' maloletého na asistovanom styku od februára 2021 a žiadosť CDR o informáciu k ďalšiemu postupu v danej veci. Za tejto situácie, odvolací súd dospel k záveru, že v záujme maloletého, ktorého záujmom je aj budovanie a rozvíjanie vzťahu s matkou, je potrebné ponechať v platnosti a účinnosti rozhodnutie o neodkladnom opatrení vo výroku V. (nariadený asistovaný styk) a vo výroku VII. (povinnosť uložená rodičom a maloletému podrobiť sa odbornému poradenstvu v CDR), t.j. uznesenie Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/32/2021-92, zo dňa 21.04.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 26.07.2021, č.k. 11CoP/204/2021- 223, vrátane uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 9.10.2018, č.k. 39P/250/2018-16, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 31.01.2019, č.k. 11CoP/7/2019, o styku matky s maloletým. Za nesprávny vyhodnotil odvolací súd aj postup súdu prvej inštancie, ktorý vo výroku I. napadnutého uznesenia zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Bratislava III, č.k. 39P/250/2018-16, zo dňa 09.10.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, zo dňa 31.01.2019, č.k. 11CoP/7/2019, s poukazom na vyššie uvedené dôvody, pričom odvolací súd zotrváva na svojom názore, že existencie dvoch právoplatných a vykonateľných rozhodnutí o neodkladnom opatrení o styku matky s maloletým nie je vylúčená a nie je prekážkou, pretože asistovaný styk a odborné poradenstvo môžu napomôcť podporne k realizácii bežného styku. V tomto smere odkazuje na závery a dôvody uvedené v rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 26.07.2021, č.k. 11CoP/204/P2021-223. Z uvedených dôvodov odvolací súd uzavrel, že podmienky pre postup súdu prvej inštancie podľa ust. § 363 CMP neboli splnené a odvolacie dôvody matky voči výrokom I., II. a V. napadnutého uznesenia považoval za opodstatnené.

20. Podľa § 360 ods. 1 CMP neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

21. Podľa § 324 ods. 1, 2, 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj ako „CSP“) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

22. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

23. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

24. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

25. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

26. Podľa článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

27. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich práv a záujmov, ešte pred ich porušením, či ohrozením. Všeobecné zásady, charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti, pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenia splnené všetky zákonné podmienky. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

28. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

29. Základným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je potreba bezodkladnosti súdnej úpravy pomerov účastníkov konania, v prípade konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, pomerov maloletého dieťaťa. Takýmto spôsobom sa zabezpečuje rýchla úprava pomerov, ktoré, ako vyplýva zo samotného pojmu, neznesú ďalší odklad. Musí ísť teda o taký stav, ktorý si vyžaduje okamžitý zásah zo strany súdu, bez ktorého by mohlo dôjsť k ťažko napravitelnému, resp. nezvratnému poškodeniu oprávnených záujmov maloletého dieťaťa. V prípade úpravy styku maloletého dieťaťa s rodičom, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti, je cieľom procesného inštitútu neodkladného opatrenia výhradne predbežné zabezpečenie realizácie práva na styk (rodiča aj maloletého dieťaťa) do doby nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia v konaní vo veci samej. Dočasné rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej a môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. To však neznamená, že ho súd môže vydať len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

30. Správne súd prvej inštancie rozhodol, keď zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia o zákaze styku matky s maloletým, pretože otec neosvedčil naliehavú potrebu neodkladnej úpravy pomerov pre takýto zásah do výkonu rodičovských práv a povinností matky. Odvolací súd sa v plnej miere stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nespĺnení podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v otcom navrhovanom smere. Treba uviesť, že obmedzenie a zákaz styku rodiča s dieťaťom (ust. § 25 ods. 3 Zákona o rodine) je výnimkou zo všetkých pravidiel, ide o výnimočné riešenie a takýto vážny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností môže byť odôvodnený iba takými závažnými okolnosťami zo strany dieťaťa, že ochrana záujmu dieťaťa vyvolala potrebu obmedziť prirodzený kontakt rodiča s ním. Avšak ani takéto rozhodnutie o obmedzení alebo zákaze styku nemôže byť definitívne. Z intenzity tohto zásahu do práva na ochranu rodinného života vyplýva požiadavka pozitívneho záväzku, to znamená vytváranie predpokladov pre to, aby zúžený alebo prerušený kontakt mohol byť perspektívne obnovený. Pokiaľ súd svojím rozhodnutím styk rodiča s dieťaťom obmedzí alebo zakáže, mal by súčasne urobiť ďalšie opatrenia, aby boli dôvody zásahu do kontaktu medzi rodičom a dieťaťom odstránené. Ak otec argumentuje záujmom maloletého dieťaťa a jeho ochranou, odvolací súd zdôrazňuje, že prvoradým záujmom dieťaťa je rešpektovanie jeho práva na poskytovanie starostlivosti zo strany obidvoch rodičov a právo na styk s rodičom, ktorý nie je

preferenčným. Povinnosťou rodičov je rešpektovať aktuálny stav a nastavenie maloletého, komunikovať s psychológom a akceptovať ním určené kroky tak, aby maloletý bol spokojný a jeho vzťah k matke sa obnovil. Berúc do úvahy odvolacie námietky otca odvolací súd posúdil vec komplexne s prihliadnutím aj na obsah pripojeného spisu súdu prvej inštancie, č.k. 37P/60/2017, z ktorého vyplýva potreba psychologickéj intervencie rodičom a maloletému ako predpoklad pre obnovenie kontaktov matky s maloletým (daný názor vyjadril kolízny opatrovník, zástupca okresnej prokuratúry a napokon aj otec na pojednávaní konanom dňa 22.4.2022). Pokiaľ otec poukazuje na problémy v správaní matky, ktoré sa odzrkadľujú na prežívaní maloletého, odvolací súd je toho názoru, že v súčinnosti s psychológom a pod jeho odborným vedením za aktívnej spolupráce obidvoch rodičov je možné napraviť tento aktuálny stav. Na argumenty otca, ktorými poukazuje na závery Znaleckého posudku č. 17/2021 (vyhotovený dňa 25.10.2021 v rámci dokazovania v konaní vo veci samej vedenej pod sp. zn. 37P/60/2017), a na odporúčania znaleckého ústavu nevystavovať maloletého záťaži a nutnosť stretávať sa s matkou a upriamuje pozornosť na správy CDR odvolací súd neprihliadal, keďže zo znaleckého posudku ani zo stanoviska CDR nevyplyva odporúčanie zákazu styku, ale vyplýva nutnosť spolupráce rodičov a maloletého s psychológom a od toho sa odvíjajúce postupné nadväzovanie kontaktu maloletého s matkou. V tejto súvislosti odvolací súd udáva, že aj plynutie času, ktorý bol maloletému poskytnutý s odstupom doby od vypracovania znaleckého posudku spolu s výsledkom realizácie asistovaného styku matky s maloletým (vo februári 2021) sú predpokladom, že v prípade, ak rodičia budú rešpektovať pokyny psychológa, môže dôjsť k naplneniu potreby maloletého zdieľať spoločné aktivity aj s matkou. Dôvody uvádzané otcom pre dočasný zákaz styku maloletého s matkou, t.j. ukludnenie rodinnej situácie a poskytnutie priestoru maloletému na jeho psychický oddych (tak ako dôvodil otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia) nespĺňajú podmienky pre postup podľa § 325 a nasl. CSP, pretože kontakt matky s maloletým sa nerealizuje a ich odlúčenie pretrváva dlhodobo. Argumenty otca, ktorými poukazuje na odmietanie styku maloletého s matkou pred zástupcami CDR, znalcom, psychologičkami a pedagógmi a na skutočnosť, že obnova styku pri jeho aktuálnom upokojení môže viesť u neho k opätovnému privolaniu úzkostných stavov, odvolací súd nezohľadnil, nakoľko práve súčinnosť psychológa pri sanácii vzťahu maloletého s matkou mu zabezpečí pomoc pri spracúvaní nepriaznivých situácií a rodičom poskytne usmernenie pri realizácii styku. Napokon aj sám otec potvrdzuje, že rodina potrebuje odbornú pomoc. Pokiaľ otec upozorňuje na vek dieťaťa a jeho citlivé vnímanie diania okolo seba, odvolací súd uvedené nespochybňuje, je však vecou rodičov, aby rešpektovali pokyny odborníkov a rozhodnutia súdov a obaja maloletému pomohli pri obnove jeho vzťahu s matkou. V súvislosti s argumentom otca o necitlivom konaní matky, ktorá navrhovala v súdnom konaní o výkon rozhodnutia pristúpiť priamo k výkonu bez ohľadu na záujem maloletého, odvolací súd udáva, že matka ako účastník konania uplatnila svoje práva, o ktorých rozhoduje súd. Na rozsudky súdov o zákaze styku rodiča s maloletým dieťaťom, na ktoré otec odkazuje, odvolací súd neprihliadal, pretože danými rozhodnutiami nie je pri rozhodovaní viazaný, keď tieto nevychádzajú z identickej skutkovej situácie.

31. Podľa § 386 písm. c/ CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

32. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a/ zastavení konania, b/ odmietnutí podania vo veci samej, c/ odmietnutí žaloby na obnovu konania, d/ návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e/ zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, f/ návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g/ zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h/ zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i/ návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j/ odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k/ povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l/ zabezpečení dôkazného prostriedku, m/ nároku na náhradu trov konania, n/ prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o/ návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

33. Predtým, než začne odvolací súd na základe podaného odvolania konať vo veci samej, musí skúmať, či odvolanie spĺňa všetky podmienky prípustnosti odvolania požadované zákonom, t.j. či je podané v lehote, oprávnenou osobou, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné a či má všetky predpísané náležitosti. Ak odvolací súd zistí, že nie je splnená niektorá z podmienok odvolania, musí odvolanie odmietnuť bez ďalšieho vecného prejednania odvolania.

34. V danej veci odvolanie rodičov smeruje aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie vo výroku IV. a VI. o začatí konania podľa § 360 CMP z úradnej povinnosti. V zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 355 ods. 2 CSP je proti uzneseniu súdu prvej inštancie prípustné odvolanie, len ak to zákon pripúšťa. Prípustnosť odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie zakotvuje ustanovenie § 59 CMP a § 357 CSP, ktoré uvádzajú taxatívny výpočet uznesení, ktoré strana sporu (v civilnom mimosporovom konaní

účastník konania) môže napadnúť odvolaním. Keďže v ustanoveniach § 59 CMP a § 357 CSP nie je zakotvená prípustnosť podať odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o začatí konania, odvolací súd podané odvolanie matky a otca proti výrokom IV. a VI. odmietol ako neprípustné.

35. Podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

36. Podľa § 391 ods. 1 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

37. Podľa čl. 3 ods. 1 CMP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

38. Odvolací súd preskúmajúc odvolanie oboch rodičov vo vzťahu k výroku VII. napadnutého uznesenia, sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie o styku matky s maloletým v prítomnosti otca, keď v danom prípade nebol dôvodný postup podľa § 325 ods. 1, ods. 2 CSP (ani § 360 CMP), pretože v konaní nebola osvedčená dôvodnosť ani naliehavosť takejto úpravy pomerov v smere zmeny dočasnej úpravy styku matky s maloletým nariadenej pôvodnými rozhodnutiami súdu (uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021, č.k. 37P/32/2021-92, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 26.07.2021, č.k. 11CoP/204/2021-223 a uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 9.10.2018, č.k. 39P/250/2018-16, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 31.01.2019, č.k. 11CoP/7/2019). Za okolností, kedy právo na pravidelné stretnutia matky s maloletým je zabezpečené a zachované v rozsahu, ktorý si vyžaduje aj aktuálna situácia v rodine a záujem maloletého, neboli osvedčené žiadne nové skutočnosti, okolnosti a zmena pomerov, ktoré by si vyžadovali urgentný zásah zo strany súdu t.j. zrušenie pôvodne nariadených neodkladných opatrení o styku a novú dočasnú úpravu styku. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia ani nevyplývajú žiadne dôvody, na základe ktorých súd prvej inštancie vyhodnotil bezodkladnú potrebu a naliehavosť zásahu súdu do pomerov v rodine v ním určenom rozsahu, teda dôvody pre postup podľa § 325 ods. 1 CSP. Zamerajúc sa na zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia, odvolací súd uzatvára, že podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia o styku matky s maloletým v prítomnosti otca, teda zmena dočasnej úpravy styku, neboli splnené a neexistovali. Vzhľadom k tomu, že nariadené neodkladné opatrenie súdom prvej inštancie nie je rozhodnutím vo veci samej (účinnosť jeho trvania súd vymedzil do právoplatného skončenia konania o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 37P/60/2017) a dôvody, pre ktoré bolo dané rozhodnutie vydané neexistovali, odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP zrušil výrok VII. napadnutého uznesenia.

39. Postupom odvolacieho súdu podľa § 386 písm. c/ CSP vo vzťahu k výrokom IV. a VI. napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie (to znamená odmietnutím odvolaní voči výrokom o začatí konania) nastala situácia, že dané výroky rozhodnutia nadobudli právoplatnosť doručením rozhodnutia súdu prvej inštancie, čím konanie o zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného výrokom VII. uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021, č.k. 37P/32/2021-92 (výrok IV) a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia o úprave styku matky s maloletým (výrok VI) zostali začaté. Keďže odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že z dôvodov uvedených pod bodom 18 a 38 tohto rozhodnutia nevznikla potreba postupu podľa § 360 CMP, § 325 a nasl. CSP a § 363 CMP (začatie konania z úradnej povinnosti o zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného vo výroku VII. uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021, č.k. 37P/32/2021-92 a začatie konania o nariadenie neodkladného opatrenia o styku matky s maloletým), aplikujúc ust. § 389 ods. 1 písm. d/ CSP zrušil začaté konania z úradnej povinnosti o zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného výrokom VII. uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021, č.k. 37P/32/2021-92, (výrok IV.) a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia o úprave styku matky s maloletým (výrok VI.). Zároveň s použitím čl. 4 CSP analogicky aplikoval ust. § 391 ods. 1 CSP (ako čo do obsahu a účelu posudzovania veci najbližšie) a na základe citovaného ustanovenia zastavil začaté konania z úradnej povinnosti, t.j. konanie o zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného vo výroku VII. uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021, č.k. 37P/32/2021-92 a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia o styku matky s maloletým, pretože nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané neexistovali.

40. Námiety matky o porušení jej práva na spravodlivý proces z dôvodu neprekúmateľnosti napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie spôsobenej jeho nedostatočným odôvodnením, vyhodnotil odvolací súd ako nezakladajúce dôvod pre postup podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP s prihliadnutím na predmet konania, ktorým je rozhodovanie o neodkladných opatreniach a závery odvolacieho súdu

vo vzťahu k odvolacím námietkam a argumentom matky, a v tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie tohto uznesenia.

41. Na požiadavku matky prezentovanú v podaní zo dňa 12.06.2022, ktorou žiadala, „aby sa zákonná sudkyňa Mgr. Gabriela Žabková dala vylúčiť zo všetkých rozhodnutí vo veciach starostlivosti o maloletého A. odvolací súd neprihliadal, dospejúc k záveru, že nejde o námietku zaujatosti spĺňajúcu podmienky ust. § 52 ods. 1, 2 CSP.

42. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie nesprávne poučil účastníkov konania o možnosti podať odvolanie voči výrokom III., IV., V. a VI. predmetného rozhodnutia. Nesprávne poučenie súdu prvej inštancie o práve podať odvolanie však nemôže priznať účastníkovi konania viac práv, ako mu priznáva zákon a rovnako nemá vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu. Z uvedeného dôvodu odvolací súd preskúmal a rozhodol o odvolaní otca voči výroku III., ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia o zákaze styku matky s maloletým o odvolaní matky voči výroku V., ktorým zrušil neodkladné opatrenie nariadené VII. výrokom uznesenia Okresného súdu Bratislava III, č.k. 37P/32/2021-92, zo dňa 21.04.2021 a odmietol odvolania matky a otca voči výrokmi IV. a VI. napadnutého uznesenia vzťahujúcim sa k začatiu konaní z úradnej povinnosti.

43. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. a II., ktorým návrh otca na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 09.10.2018, č.k. 39P/250/2018-16, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 31.01.2019, č.k. 11CoP/7/2019 a zrušenie neodkladného opatrenia vo výroku V. uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021, č.k. 37P/32/2021-92, podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrhy zamietol. Výrok III. napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia o zákaze styku matky s maloletým ako správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP. Odvolanie matky voči výroku IV. a VI. a odvolanie otca voči výroku VI. uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým začal bez návrhu konanie o zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného výrokom VII. uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021, č.k. 37P/32/2021-92 (výrok IV) a, ktorým začal bez návrhu konanie o nariadenie neodkladného opatrenia o úpravu styku matky s maloletým (výrok VI.) odmietol podľa § 386 písm. c/ CSP. podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP. Vo výroku V. uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zrušil neodkladné opatrenie nariadené výrokom VII. uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021, č.k. 37P/32/2021-92 a vo výroku VII., ktorým nariadil neodkladné opatrenie o styku matky s maloletým rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a začaté konanie o zrušenie neodkladného opatrenia nariadené výrokom VII. uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 21.04.2021, č.k. 37P/32/2021-92 a začaté konanie o nariadenie neodkladného opatrenia o styku matky s maloletým zastavil podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP v spojení s čl. 4 CSP.

44. Odvolací súd považuje za potrebné, s prihliadnutím na alarmujúcu situáciu v rodine, zdôrazniť, že maloletý potrebuje oboch rodičov, ktorí si musia uvedomiť, že ich správanie dieťa vníma, ich konflikt prežíva, ich negatívne nastavenie k spolupráci sa ho výrazne dotýka a ich vzájomná netolerancia sa odzrkadli v jeho prejavochoch. Rodičia sú povinní dbať na potreby svojho dieťaťa, ktorou je v prvom rade vytvorenie pozitívnej citovej väzby nielen na jedného z nich, ale na oboch. Rodičia musia urobiť maximum pre to, aby ich syn nebol stredobodom ich konfliktu a nebol zaťažovaný ich nezhodami, nevhodným správaním a postojmi, pretože takýmto konaním vplyvajú na zdravý psychický a fyzický vývin maloletého a na jeho postoje v živote a v jeho dospelosti.

45. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

46. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).